

T R E Ś C:

DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

Poz.: 455—z dnia 2 października 1935 r. o odznakach i mundurach 1237

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA

Poz.: 456—Skarbu z dnia 16 września 1935 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Sprawiedliwości o ustalaniu wysokości i sposobu pokrywania kosztów funkcjonowania komisji oszczędnościowo-oddłużeniowych dla samorządu przy urzędach wojewódzkich 1238

455.

DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 2 października 1935 r.

o odznakach i mundurach.

Na podstawie art. 55 ust. (2) ustawy konstytucyjnej postanawiam co następuje:

Art. 1. (1) Ustanawianie i używanie odznak lub mundurów wymaga pozwolenia władzy.

(2) Pozwolenie może być wydane tylko organizacji prawnie istniejącej.

(3) Pozwolenie może określać warunki ustanowienia i używania odznaki lub munduru.

(4) Władza cofnie pozwolenie, jeżeli uzna, że wymaga tego bezpieczeństwo, spokój lub porządek publiczny.

Art. 2. (1) Pozwolenia nie wymaga ustanawianie i używanie odznak oraz mundurów:

1) przez prywatne zakłady gospodarcze i ich pracowników w celach, związanych z ich działalnością;

2) w gospodarstwie domowym;

3) przez doraźne przedsięwzięcia rozrywkowe.

(2) Minister Spraw Wewnętrznych może w drodze rozporządzenia zwalniać od obowiązku uzyskania pozwolenia inne jeszcze organizacje.

Art. 3. (1) Na używanie odznak lub mundurów zagranicznych władza może wydawać pozwolenia indywidualne.

(2) Minister Spraw Wewnętrznych może w drodze rozporządzenia zwalniać od obowiązku uzyskania pozwolenia (ust. (1)) poszczególne kategorie osób.

Art. 4. Minister Spraw Wewnętrznych władny jest zakazać używania określonego munduru i odznaki, choćby ustanowienie ich i używanie nie wymagało pozwolenia, jeżeli uzna, że wymagają tego względy bezpieczeństwa, spokoju lub porządku publicznego.

Art. 5. Nie wolno:

1) osobom do tego nieuprawnionym używać odznak i mundurów, ustalonych dla określonej kategorii osób lub określonej instytucji, w drodze przepisu, zarządzenia władzy państwowej lub samorządowej albo pozwolenia władzy;

2) wytwarzać, rozpowszechniać i używać odznak i mundurów, co do których wydany został zakaz, oraz odznak i mundurów organizacji zawieszonych, rozwiązanych lub prawnie nieistniejących.

Art. 6. (1) Kto wykracza przeciwko przepisom dekretu niniejszego lub rozporządzeń wydanych na jego podstawie, jeżeli czyn nie stanowi przestępstwa przewidzianego w art. 26 prawa o wykroczeniach, ulegnie w trybie administracyjnym karze grzywny do 1.000 zł lub aresztu do jednego miesiąca.

(2) Odznaki i mundury, wytworzone lub używane wbrew przepisowi ust. (1) lub art. 26 prawa o wykroczeniach, podlegają przepadkowi.

Art. 7. Odznak i mundurów, istniejących w chwili wejścia w życie dekretu niniejszego, nie wolno używać po dniu 31 grudnia 1935 r., jeżeli nie będzie uzyskane do tego czasu wymagane pozwolenie.

Art. 8. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Art. 9. (1) Dekret niniejszy wchodzi w życie w 14 dni po dniu ogłoszenia.

(2) Dekret niniejszy nie narusza przepisów szczególnych, normujących ustanowienie i używanie odznak i mundurów.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *W. Sławek*
Minister Spraw Wewnętrznych:
Marjan Żyndram-Kościałkowski

456.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 16 września 1935 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Sprawiedliwości o ustalaniu wysokości i sposobu pokrywania kosztów funkcjonowania komisji oszczędnościowo - oddłużeniowych dla samorządu przy urządach wojewódzkich.

Na podstawie art. 16 ust. (2) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o poprawie gospodarki i finansów związków samorządowych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 846) zarządza się co następuje:

§ 1. (1) Komisje oszczędnościowo-oddłużeniowe dla samorządu przy urządach wojewódzkich mogą dokonywać wydatki na cele, związane z ich działalnością, na podstawie ustalonych dla nich budżetów.

(2) Budżet komisji oszczędnościowo-oddłużeniowej ustala przewodniczący tej komisji. Budżet ten — po zaopiniowaniu go przez Przewodniczącego Centralnej Komisji Oszczędnościowo - Oddłużeniowej — zatwierdza Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

(3) Budżet komisji oszczędnościowo-oddłużeniowej powinien zawierać następujące pozycje:

po stronie wydatków:

- 1) wydatki osobowe,
- 2) wydatki kancelaryjne,
- 3) diety i koszty podróży,
- 4) wynagrodzenie rzeczoznawców,
- 5) koszty ogłoszeń,
- 6) inne wydatki;

po stronie dochodów:

- 1) wpłaty związków samorządowych,
- 2) inne dochody.

(4) Okres budżetowy komisji oszczędnościowo-oddłużeniowej odpowiada okresowi budżetowemu związków samorządowych, może jednak obejmować okres krótszy, jeżeli plan prac komisji przewiduje zakończenie jej czynności przed upływem okresu budżetowego.

§ 2. (1) Koszty funkcjonowania komisji oszczędnościowo-oddłużeniowych, ustalone na podstawie zatwierdzonych budżetów tych komisji, zostaną rozdzielone pomiędzy powiatowe związki samorządowe i miasta danego województwa, proporcjonalnie do sumy dochodów zwyczajnych tych związków, osiągniętych w roku budżetowym 1933/34 r.

(2) Obliczenia kwot, przypadających od związków samorządowych, wymienionych w ust. (1), dokonywają urzędy wojewódzkie.

§ 3. Kwoty, przypadające od powiatowych związków samorządowych i miast, powinny być wpłacone przez nie na rachunek bieżący urzędu wojewódzkiego (komisja oszczędnościowo-oddłużeniowa dla samorządu) we właściwej kasie urzędu skarbowego, w terminie, który oznaczy wojewoda.

§ 4. (1) Do czasu uzyskania przez urzędy wojewódzkie sum, o których mowa w § 3 rozporządzenia niniejszego, komisjom oszczędnościowo - oddłużeniowym będą mogły być udzielane zaliczki w kwotach, nie przekraczających 4.000 zł na jedną komisję.

(2) Zaliczki te będą wypłacane z rachunku sum komunalnych w Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu, będącego w dyspozycji Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, i powinny być zwrócone przez wojewodę na tenże rachunek niezwłocznie po uzyskaniu wpłat, o których mowa w § 3.

(3) Zaliczki przyznaje Minister Spraw Wewnętrznych na wniosek Przewodniczącego Centralnej Komisji Oszczędnościowo-Oddłużeniowej.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Prenumerata Dz. U. R. P. wynosi w kraju 8 zł kwartalnie (32 zł rocznie). Władze, urzędy i instytucje państwowe oraz władze samorządu terytorjalnego opłacają 6 zł kwartalnie (24 zł rocznie). Do prenumeraty zagranicznej dolicza się 4 zł kwartalnie (16 zł rocznie) tytułem porta pocztowego. Prenumeratę wpłacać należy zgóry przed początkiem każdego kwartału, półrocza lub roku.

Zamówienia na prenumeratę jak również na numery pojedyncze wykonywa się jedynie po wpłaceniu należności. Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do właściwych urzędów pocztowych niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Reklamacyj spóźnionych lub wniesionych niewłaściwie nie uwzględnia się.

Wszelkie wpłaty na Dz. U. R. P. wnosić należy za pośrednictwem P. K. O. na konto czekowe Adm. Dz. Ustaw 30-130.